nabyl právní moci, ježto nebyl stěžující si okresní jednotě doručen, a námitkou, že řízení, předcházející jeho vydání, je nulitní. — — — —

Nař. rozhodnutí, které vyslovilo, že společenstvo holičů se sídlem ve Falknově není členem stěžující si povinné jednoty okresní proto, že jeho teritoriální obvod působnosti přesahuje území politického okresu falknovského, příčí se tedy zákonu.

Č. 9372.

Živnostenské právo (Slovensko): O odnětí výčepnických licencí, povolených podle zák. čl. XXV:1899, rozhodují i za platnosti živn. zák. č. 259/24 až do účinnosti zák. č. 96/29 finanční ředitelství a generální finanční ředitelství pro Slov.

(Nález ze dne 14. září 1931 č. 15.792/29.)

Věc: Josef B. v H. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o odnětí výčepnické licence.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Finanční ředitelství v Lipt. Sv. Mikuláši výnosem z 24. srpna 1925 povolilo st-li podle zák. čl. XXV:1899 a nař. min. pro Slov. z 11. srpna 1919 č. 6810, uveřejněného v č. 131 Úr. novin, aby »až do další disposice« v domě č. . . v H. osobně pivo a víno neomezeně naléval. Výnosem pak z 10. dubna 1929 zrušilo licenci tuto, protože st-l dal ji dnem 1. ledna 1929 do nájmu, což však není na podkladě zák. čl. XXV:1899 přípustno a má za následek ztrátu povolení. Odvolání z toho podané bylo nař. rozhodnutím gfř v Bratislavě zamítnuto.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss:

St-l namítá toliko, že výčepnické licence jsou podrobeny ustanovením živn. zák. č. 259/24 a nikoli předpisům zák. čl. XXV:1899; položilo-li tedy gfř tento zákon za základ svého rozhodnutí, porušilo nyní platný živn. zákon, jímž byl zák. čl. XXV:1899 zrušen.

Konstatovati dlužno, že o odnětí výčepnické licence st-lovy bylo rozhodováno za platnosti živn. zák. č. 259/24. Ve 3. odst. § 253 tohoto zák. je výslovně předepsáno, že zák. čl. XXV:1899 zůstane v platnosti, pokud jde o licence již udělené a o licence, jichž udělení se projednává v den, kdy živn. zákon nastoupí v platnost. Z tohoto ustanovení plyne, že o odnětí licencí, podle zák. čl. XXV:1899 udělených, rozhodovaly, dokud nezměněn platil 3. odst. § 253 živn. zák., to jest až do vydání zák. ze 7. června 1929 č. 96 Sb., kterým byl zrušen zák. čl. XXV:1899, ve smyslu 6. odst. § 15 tohoto zák. úřady v § 7 uvedené, t. j. finanční ředitelství, v jehož obvodě stanoviště živnosti leží, po případě gfř, do jehož oboru působnosti, jak ve zdejším nálezu ze dne 13. května 1925 č. 9717 bylo blíže odůvodněno, náležely záležitosti výčepnických licencí podle zák. čl. XXV:1899 na Slov. udělených.

St-li byla udělena licence na základě tohoto zák. čl. a nař. rozhodnutí bylo vydáno před účinností zák. č. 96/29. Neporušilo tedy gfř zákon, když podle předpisu § 15 bodu g) zák. čl. XXV:1899 odňalo st-li licenci z důvodu tam uvedeného.

Č. 9373.

Učitelstvo: * Přestoupila-li učitelka ženských ručních prací v prvém služebním roce ze školy obecné na školu občanskou, sluší rozuměti při jejím převodu do nových platů zák. č. 104/26 nejbližším postupem do vyššího stupně služného, který následuje po přestupu na školu občanskou, ve smyslu § 7 odst. 4 leg. cit. teprve postup z 1. do 2. stupně služného.

(Nález ze dne 14. září 1931 č. 17.393/29.)

Věc: Marie Sch. v M. proti ministerstvu školství a národní osvěty o převod do platů podle zák. č. 104/26.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem zšr-y mor. z 1. prosince 1926 byl u st-lky, učitelky ženských ručních prací, proveden převod do platů podle zák. č. 104/26. Proti této úpravě podala st-lka námitky z toho důvodu, že jí nebylo přiznáno zvýšení platu 120 Kč podle ustanovení § 7 odst. 4 zák. č. 104/26 k 1. stupni služného, ačkoliv již v 1. roce služebním, tudíž ještě před dosažením 1. stupně služného, přestoupila na školu občanskou.

Zšr v Brně výnosem z 22. ledna 1929 námitkám nevyhověla, poukázavši na to, že přiznání 1. stupně služného nelze považovati za postup do vyššího stupně služného ve smyslu ustanovení § 7 odst. 4 plat. zák. učit. č. 104/26, neboť adjutum není stupněm služného. Přísluší tedy první zvyšovací částka ve smyslu cit. ustanovení teprve při nejbližším postupu do vyššího stupně služného, tudíž teprve při postupu z 1. do 2. stupně služného. Odvolání z tohoto rozhodnutí podané zamítlo min. škol. nař. výnosem z důvodů rozhodnutí zšr-y.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Podle ustanovení § 37 odst. 5 zák. č. 104/26, které se týká převodu učitelek ručních prací s vysvědčením způsobilosti pro občanské školy, ustanovených definitivními nebo zatímními učitelkami na občanských školách, do nových platů, obdrží tyto učitelky služné, které by jim příslušelo podle ustanovení § 7 odst. 4...., kdyby tento zákon byl již účinným v době jejich definitivního nebo zatímního ustanovení na občanskou školu. — St-lka byla v den 1. ledna 1926, k němuž byl její platový převod proveden, definitivní učitelkou ručních prací na občanské škole s vysvědčením způsobilosti pro občanské školy, a jest tudíž cit. předpis směrodatný pro posouzení sporného nároku st-lčina.

Podle § 7 téhož zák. »učitelkám ručních prací (domácích nauk) s vysvědčením způsobilosti pro školy občanské, ustanoveným definitiv-